

- conditio, sub qua conjunctus vocatus est. illat. 17. n. 8.
- Collegatarius quoad jus accrescendi, seu non decrescendi, verb. conjunctus.
- Conditio de dandis decem imposita pluribus utrum possit dividi. illat. 7. n. 3.
- Conditio activa, nec passiva non potest impleri in persona hæredis, quia formaliter adimplenda est in persona de qua dicit conditio, in prælud. n. 1.
- Conditionis implementum in ultimis voluntatibus non trahitur retro. illat. 17. n. 11.
- Conditio imposita in uno conjuncto non censetur in dubio repetita in altero conjuncto. illat. 19. n. 2.
- Conditio præsertim tacita si adjiciatur ad actus executionem non facit illum conditionalem. ibid. n. 4.
- Conditio si non nupserit mulier imposita mulieri, & Titio scinditur, & in persona mulieris rejicitur, at vero in persona Titii casualis est, & tenet, & non nisi morte mulieris adimpletur. illat. 27. n. 19.
- Conjuncti re non etiam verbis, & conjuncti verbis non etiam re, & tandem conjuncti re, & verbis insimul quales sint, in prælud. n. 10.
- Conjuncti dicuntur quando Titio cum Mævio legatur, ibid.
- Conjuncti collective utrum faciant partes ab initio, an per concursum, & inter eos detur jus accrescendi, an jus non decrescendi. illat. 7. n. 1.
- Conjuncti per collectivum numerale faciunt unum corpus, nec in eis datur portio deficiens, nec requiritur validitas antea retro ut portio accrescat. illat. 10. n. 8.
- Conjuncti verbis faciunt partes ab initio sive consistat legatum sive non consistat. illat. 12. n. 2.
- Conjuncti verbis dicuntur etiam qui una oratione, & uno verbo lego vocantur. illat. 15. n. 1.
- Conjuncti fideicommissarii universales qualiter faciant partes, & inter eos detur jus accrescendi, seu non decrescendi. illat. 26. n. 5.
- Conjuncti re, & verbis insimul faciunt partes per concursum, & jus non decrescendi in hæreditatibus, & usufructu, & juribus legatis, at vero in rebus corporalibus faciunt partes ab initio, & jus accrescendi. illat. 27. n. 24.
- Conjunctio verbalis necessario requiritur, & sufficit ut detur jus accrescendi, & disjunctio verbalis in conjunctis re, regulariter necessaria est ut detur jus non decrescendi, in prælud. n. 29.
- Conjunctio re, & verbis insimul solum requiritur ad prælationem faciendam inter reliquos conjunctos verbis tantum, vel re tantum, ibid.
- Conjunctim) dictio apud Jurisconsultos dicit de conjunctis verbis, & dictio disjunctim de disjunctis verbis, ibid. & illat. 13. n. 1.
- Conjunctus re, & insimul verbis præfertur cæteris conjunctis. illat. 15. n. 3.
- Conjunctus verbis tantum non præfertur conjuncto re tantum, nec econtra, sed insimul uterque concurrat. ibid.
- Conjunctus præfertur substituto quando substitutio facta est pluribus copulative, vel conjunctim. illat. 34. n. 7.
- Conjunctus utrum excludat, & præferatur substituto quando est magis dilectus testatori. ibid. n. 10.
- Conjunctus & insimul substitutus potest acquirere per jus accrescendi, casu quo sit invalida substitutio, vel substitutus repudiat. illat. 36. n. 1.
- Conjunctus, & insimul substitutus in legatis qualiter possit ex substitutione, vel ex jure accrescendi acquirere. ibid.
- Conjunctus & insimul substitutus potest

- test ex utroque jure portionem repudiare in legatis, quid autem in hæreditatibus. illat. 36. n. 3.
- Conjunctus cohæres utrum impediat beneficium restitutionis ne concedatur imploranti hæredi conjuncti cohæredis non adeuntis, sicut & substitutus impedit. illat. 37. n. 13.
- Conjunctus cohæres verbo cohæres conjunctus.
- Conjunctus collegatarius vide verb. collegatarius.
- Corrigitur erronea communis Bartoli distinctio unde emanarunt errores, & difficile & herculeum nodum in materia juris accrescendi. illat. 9. n. 3.
- Corrigitur & reprobatur Bartoli altera in materia communiter recepta distinctio. ibid. n. 5.
- Corriguntur opiniones Bartoli, & doctorum opiniones vide verbo opinio.
- Consequentia non recte sequitur ex illegitimo principio. illat. 9. n. 7.

D

- D**atio cohæredis extranei utrum tollat suitatis effectus. illat. 37. n. 2.
- Dies legati cedit à morte testatoris, illat. 14. n. 2.
- Differentia notabilis inter rationem inductivam juris, & rationem decidendi juris. illat. 28. n. 5.
- Differentiæ inter sumas, & species quoad jus accrescendi. illat. 24. n. 20. & 22.
- Differentiæ inter jus accrescendi, seu non decrescendi ordinarium, & extraordinarium in hæreditatibus. illat. 25. n. 22.
- Differentiæ omnes inter jus accrescendi, & jus non decrescendi, in prælud. n. 12. & seqq.
- Diffinitio omnis periculosa, in prælud. n. 4.

- Dignior semper inter pares præferatur. illat. 25. n. 44.
- Disjunctio verbalis in conjunctis re necessaria est ut detur jus non decrescendi, & conjunctio verbalis necessario requiritur, & sufficit ut detur jus accrescendi, in prælud. n. 29.
- Disjunctim) dictio dicit de disjunctis verbis, & (conjunctim) de conjunctis verbis in prælud. n. 29. & illat. 13. n. 1.
- Dispositio valida à principio non amittit validitatem licet postea veniat ad statum inutilem. illat. 10. n. 9.
- Distributiva verba inducunt separationem etiam inter conjunctos verbis, & faciunt cessare jus accrescendi. illat. 8. n. 1.
- Diversa jura quando concurrunt in unam personam tunc persona agit vices duarum personarum. illat. 14. n. 2.
- Diversa jura qui habet ad idem, potest ex uno jure repudiare, & ex alio acquirere illat. 36. n. 1.
- Divisio partium verbalis facit disjunctos re, non tamen facit plures, & divisas res, & ideo non facit cessare jus accrescendi. illat. 7. n. 1.
- Divisio facta per partes realiter separatas facit omnino disjunctos ad diversas res, inter quos non datur jus accrescendi. illat. 6. n. 2.
- Dominium non auferitur à testatore, nec ab ejus hærede quando legatur incapaci prælud. n. 9.
- Dominus potest ex persona sua portionem repudiare, & ex persona servi agnoscere legatum quando legatur domino, & ejus servo conjunctim. illat. 11. n. 1.
- Inter dominos communis servi utrum & quando detur jus accrescendi, vel jus non decrescendi, verb. jus accrescendi.
- Donatio causa mortis utrum inter contractus, an inter ultimas voluntates

- tates connumeranda sit. illat. 29. n. 2.
- Donatio causa mortis præsentiam, & acceptationem partis requirit, quod proprium est contractus. ibid.
- Donatio causa mortis prohibetur inter virum & uxorem. ibid.
- Donatio causa mortis non rumpitur nec annullatur, rupto, & annullato testamento. ibid.
- Donatio causa mortis potest fieri à filiofamilias de consensu patris. ib.
- Donatio causa mortis habet de substantia quod fiat inter præsentem plurium in idem consensu. ib. n. 3.
- Donatio causa mortis illico ubi fit jus tribuit etiam vivo faciente. ibid.
- Donatio causa mortis facta de usufructu vel simili utrum admittat jus accrescendi. ibid. n. 4.
- Fæudo regio utrum detur jus accrescendi. illat. 32. n. 1.
- Falcidia deducitur ex prælegato pecuniæ, quia in quartam computatur. illat. 10. n. 23.
- Fideicommissa & legata à quo tempore transmittantur. illat. 37. n. 4.
- Fideicommissarii universales fungunt vices legatariorum quando concurrat hæres gravatus, qui acceptat: at vero si hæres gravatus non concurrat, nec acceptat fungunt vices hæredum. illat. 26. n. 7.
- Fideicommissariis universalibus quando datur jus accrescendi, seu non decrescendi. ibid.
- Fideicommissum conditionale pendente conditione transmittitur ratione juris accrescendi, in prælud. n. 23.
- Fiscus aufert legatum à legatario tamquam ab indigno, quando inimicitiam statim cum morte supervenit. illat. 5. n. 2.
- Fiscus aufert ab hærede hæreditatem propter capitales inimicitias supervenientes inter testatorem, & hæredem institutum. ibid. n. 3.
- Fiscus si acquirit facit cessare jus accrescendi, quod non datur in acquisitis. ibid. n. 2.
- Forma, & substantia rerum dat esse rei, & per eam differunt, & sunt eadem illat. 29. n. 3.
- Forma, & substantia ubi datur necesse est ut illico detur actus, & in minimo vitiata, seu remota forma, seu substantia vitiatur, seu removetur actus. ibid.
- Forma, & substantia contractus est ut fiat inter præsentem, & illico jus tribuat, at vero ultimæ voluntatis, ut etiam inter absentes fiat, & nullum jus tribuat nisi post mortem disponentis. ibid.

E

- Adem sunt, quorum eadem est substantia, at vero quorum eadem est qualitas, seu accidens sunt similia, & idè nullum simile est idem. illat. 29. n. 3.
- Emphyteusi à patre pro filiis accepta utrum detur jus accrescendi. illat. 32. n. 2.
- Exclusio unius quando est inclusio alterius. illat. 25. n. 52.
- Expressum dicitur quod ex verbis principaliter colligitur. illat. 33. n. 4.
- Expressum est, vel in genere, vel in specie, vel in individuo. ibid.

F

- Facere partes in jure accrescendi quid apud Jurisconsultos significet? illat. 9. n. 5. & in prælud. n. 28.
- Faciens partem non impedit jus accrescendi, impedit tamen jus non decrescendi. illat. 9. n. 5. & 6.

G

A Genere semper incipiendum est, & postea ad species deveniendum est, in prælud. n. 40.

H

Hæredes sunt juris successores, & institutio hæredis est actus legitimus nec recipit conditionem, neque diem. illat. 25. n. 47.

Hæres institutus in semice seu quadrante fit universalis si non adest cohæres alius universalis. ibid.

Hæres institutus in re certa utrum sit hæres universalis refragante voluntate testatoris. ibid. n. 50.

Hæres in re certa regulatur tamquam legatarius quando habet cohæredem universalem. ibid. n. 58.

Hæres in receta fit universalis, & acquirit universam hæreditatem de jure canonico, & in foro conscientiae. ibid. n. 59.

Hæres in re certa in testamento militis non habet totam hæreditatem sed in ea testatus, & in reliquis in testatus decedit miles. ibid. n. 60.

Hæredi à semetipso inutiliter legatur, nec hæres à semetipso capere potest si non repudiat hæreditatem. illat. 10. n. 9.

Hæres si repudiat, nec ei datus sit substitutus capit à cohærede. ibid. n. 23.

Hæres non potest capere prælegatum à seipso, & ideo quicquid ab eo sibi relinquatur cadit in hæreditatem, & hæreditatis jus sequitur. ibid.

Cohæres, qui scit, aut scire potuit suo hærede abstinate se oneribus fore implicitum ea conditione adire videtur. illat. 25. n. 20.

Cohæres conjunctus vide verbum conjunctus cohæres.

Hæres qui ex una parte pure, & ex alia conditionaliter institutus est, toties fit hæres ex asse si acquirat ex parte pura, quoties futurus est omnino hæres. ibid. n. 30.

Cohæredis extranei datio utrum tollat suavitatis effectus. illat. 37. n. 2.

Cohærede uno deficiente perinde est quasi reliqui soli instituti sint. illat. 25. n. 42.

Cohæres & insimul substitutus potest acquirere vel ex jure accrescendi, vel ex substitutione, & quale sit utilius. illat. 36. n. 2.

Hæreditas ædita, & acquisita desinit esse defuncti, & fit propria acquirentis. illat. 10. n. 25.

Hæditas non potest acceptari ex testamento pupillari, vitiato paterno testamento, seu repudiata ejus hæreditate. illat. 17. n. 4.

Hæreditas paterna & pupillaris pro una reputantur, cujus unitas nequaquam dividi potest, nec pro parte repudiari. ibid.

Hæreditas pupilli quando juncta hæreditas capit esse cum hæreditate patris utrum, & quomodo possit dividi, & acceptari hæreditas patris, & repudiari hæreditas pupilli. ibid. n. 16.

Hæreditas considerata realiter non differt à rebus hæreditariis, & dividua est, at vero considerata secundum juris fictionem repræsentans defunctum individua est. illat. 25. n. 2.

Hæreditas patris acquiritur suis, & necessariis hæredibus ipso jure sive ex testamento, sive abintestato. ibid. n. 16.

Hæreditatis unitas ex post facto potest dividi, non vero à principio. ibid. n. 18.

Hæreditas luctuosa dicitur hæreditas filii respectu matris. illat. 34. n. 12.

Hæreditas pupillaris una & eadem reputatur hæreditas cum hæreditate testatoris patris. ibid.

Hæ-

Hæreditas non addita regulariter non transmittitur, quibus autem modis transmittatur. illat. 37. n. 5.

I

Ignominiosum erat apud Romanos sine hærede decedere. illat. 25. n. 45.

Implementum conditionis in ultimis voluntatibus non trahitur retro. illat. 17. n. 11.

Impossibilia quando rejiciantur salva dispositione, & quando vitiant dispositionem. illat. 25. n. 47.

Impossibilia non creditur velle testator. ibid.

Incertis personis olim de jure degestorum, nec legari, nec fideicommittere poterat, & quare. illat. 20. n. 1.

Incerta persona qualis dicatur. ibid.

Incertæ personæ de certis valide legabatur, & fideicommittabatur. ibid.

Incertis personis hodie valide legatur, & fideicommittitur. ibidem n. 2.

Individuis utrum detur jus accrescendi. illat. 31.

Incertis personis utrum detur jus accrescendi, illat. 20.

Inclusio unius quando est exclusio alterius, illat. 25. n. 52.

Institutio non censetur adempta, nec revocata propter capitales inimicitias supervenientes, sed tamen fiscus aufert ab hærede hæreditatem, illat. 5. n. 3.

Institutio semper interpretatur, & creditur fieri eo modo, quo valeat. illat. 25. n. 45.

Institutio hæredis est actus legitimus, nec recipit conditionem, neque diem. ibid. n. 47.

Intellectus jurium, in quibus valet dispositio collata ad incertos de certis. illat. 20. n. 2.

Intellectus jurium in quibus portio

accrescit inter cohæredes disjunctos. illat. 25. n. 27.

Intelligitur celebre in materia principum unde ortæ sunt omnes juris accrescendi difficiles difficultates, & errores doctorum. illat. 9. n. 1.

DE GESTI VETERIS.

Ad Leg. Aquiliam.

L. si Titio, & ci 34. cum L. seq. illat. 3. n. 1.

Cond. indebiti.

L. frater à fratre. illat. 10. n. 11.

Communia prædiorum.

L. proprium. illat. 21. n. 2.

Contrab. empt.

L. fundus ille. illat. 28. n. 14.

Furejurando.

L. si duo 11. illat. 33. n. 2.

Quibus mod. usufr.

L. si sub conditione. illat. 17. n. 2.

L. si duobus separatim. illat. 27. n. 10.

L. 3. §. idem Papinianus §. hæc autem. ibid. n. 14.

Quemadmodum servitus.

L. aquam quæ. illat. 31. n. 2.

Usufructu accr.

L. si quis Attio. illat. 7. n. 2.

L. 1. illat. 27. n. 4.

§. interdum. illat. 28. n. 4.

§. denique. illat. 27. n. 9.

L. 2. L. 3. L. 4. vers. unde Celsus L. idem, vers. sed si cui L. si quis Titio 8. L. pen. ibid. n. 10.

L. idem vers. si mihi. illat. 17. n. 8.

L. interdum pars illat. 27. n. 13.

Usufruct. quemadm.

L. si Titio 39. illat. 27. n. 13.

L. dominus 63. vers. per fideicommissum. ibid. n. 15.

IN FORTIATI.

Acquirenda hæreditate.

L. qui ex duabus 53. illat. 17. n. 11. & illat. 25. n. 30.

L. cum hæres §. fin. ibid. & illat. 25. n. 35.

L. qui patri. illat. 17. n. 13. & 17.

L. 1. & L. 2. illat. 25. n. 18.

L. fer-

L. servus communis ab extera. illat. 25. n. 28.
 L. Pantonius 85. illat. 37. n. 12.
Ad Trebell.
 L. Lutus §. quæ habebat. illat. 26. n. 1. & 8.
Assignat. libert.
 L. 1. §. si sit ex uno patrono. illat. 33. n. 4.
 L. 3. §. fin. cum duabus seqq. ibid.
Auth. tot.
 L. si servus 12. illat. 28. n. 3.
Bonorum possess.
 L. sed cum patrono. illat. 17. n. 1.
Cond. & dem.
 L. à testatore, in prælud. n. 1.
 L. si quis legata §. fin. illat. 7. n. 2.
 L. qui hæredi §. Plautius. illat. 10. n. 12.
 L. hæc scriptura §. fin. illat. 17. n. 8.
 L. uter 23. L. qui ex fratribus 24. & alia jura in quibus valet dispositio collata ad incertos de certis. illat. 20. n. 2.
 L. in testamento, vers. sed si uterque, & vers. fin. L. Julius Paulus 80. L. tales conditiones 111. illat. 23. n. 50.
 L. mulieri 33. illat. 27. n. 18.
 L. pen. illat. 30. n. 3.
 L. qui dolus. ibid. n. 4.
Fideicommiss. libert.
 L. Thais §. Stichus servus. illat. 3. à n. 4.
Hæredibus inst.
 L. 1. §. si ex fundo. illat. 10. n. 13. & illat. 25. n. 40.
 L. liber homo §. Titius ex semisse §. si ita scriptum. illat. 7. n. 10. & 12.
 L. si quis ita 33. illat. 17. n. 10. & illat. 25. n. 35. & seqq.
 L. quo loco §. 1. illat. 23. n. 16. & illat. 25. n. 26.
 L. hæredes, in 1. responso. illat. 25. n. 26.
 L. si quis ita 74. ibid. n. 44.
De iis quæ pro non script.
 L. 1. L. fin. illat. 23. n. 56.
 L. si in eo tempore. ibid. n. 58.

De injusto rupto.

L. pen. illat. 35. n. 2.
De legat. 1.
 L. legatum 119. §. 1. illat. 10. n. 17.
 L. Plane, in principio. illat. 7. n. 2. §. plane, illat. 10. n. 25.
 §. si conjunctim. illat. 9. n. 5. illat. 23. n. 17. & 57. illat. 12. n. 1. & illat. 25.
 Vers. sed si, illat. 9. n. 5.
 §. si duobus, ibid. & illat. 23. n. 57. & illat. 10. n. 1.
 Vers. inde dicitur. ibid. n. 11. & seqq.
 L. si mihi & tibi 12. illat. 14. n. 3.
 L. quid ergo §. sed si repetierit. illat. 17. n. 4. & 8.
 §. si quis duos. illat. 3.
 L. si domino. illat. 17. n. 8.
 L. si duobus 16. in principio. illat. 22. n. 9. & illat. 23. n. 41.
 §. si Titio. illat. 20. n. 1.
 §. fin. illat. 22. n. 8. & illat. 9. n. 5.
 L. hujusmodi §. si Titio. ibid. & illat. 23. n. 33.
 L. ab omnibus §. si Attio. illat. 10. n. 12.
 L. duobus 87. illat. 13. n. 1.
 L. pen. illat. 22. n. 2.
 L. hujusmodi §. quibus. illat. 8. n. 1.
 L. qui quartam 15. §. fin. ibid. n. 2.
Leg. 2.
 L. fin. §. Seio. illat. 9. n. 5. & illat. 23. n. 44.
 L. Titia 35. §. Lutius Titius. illat. 10. n. 13.
 L. Lutius 90. §. quisquis 1. ibid.
 L. si mihi pure. ibid. n. 1.
 L. si duobus servis. illat. 11. n. 4.
 L. & Proculo. ibid. & illat. 16. n. 1.
 L. si mihi & Titio. illat. 14. n. 1.
 L. Mævio. illat. 15. n. 1.
 L. si Titio. illat. 9. n. 5. & illat. 23. n. 24.
Leg. 3.
 L. si tibi 10. illat. 19. n. 1. ubi etiam emendatur ejus summarium n. 5. & illat. 20. n. 5.
 L. Julianus. illat. 25. n. 43.
 L. conjunctim 78. in prælud. n. 13.

L. re conjunctim. illat. 15. n. 3. in fine.

Legat. præstand.

L. 3. §. sed si conjunctim. illat. 23. n. 55.

Leberat. leg.

L. si is qui duos. illat. 27. n. 23.

Rebus dub.

L. utrum cum duabus antecedentibus illat. 17. n. 8.

L. vel ex parte, cum L. seq. illat. 21. n. 3. & illat. 22. n. 8.

L. quidam §. fin. ibid.

§. fin. cum duabus legibus seqq. illat. 9. n. 5.

Si pars hæred.

L. 2. illat. 17. n. 8.

De vulgari.

L. sed si plures §. filio. illat. 17. n. 17.

§. si ex asse vers. ad substitutos. ibid. n. 13.

L. si filius qui patri. ibid. n. 15.

L. in testamento. illat. 25. n. 27.

L. si plures. ibid.

L. quidam testamento. illat. 34. n. 7.

L. qui hæred. §. qui discretas. ibid.

D E G E S T O N O V O.

Donat.

L. illud. illat. 29. n. 4.

Donationibus causa mort.

Illat. 29. n. 3. ubi etiam L. inter L. tamen L. maritus L. non videtur L. illud.

Except. rei jud.

L. & an eadem §. qui cum partem. illat. 27. n. 13.

Quibus ad libertatem.

L. fin. illat. 28. n. 14.

Qui & à quibus.

L. prospexit. illat. 28. n. 5.

De reg. jur.

L. omnis diffinitio in prælud. n. 3.

L. jus nostrum. illat. 25. n. 43.

Stipul. servorum.

L. item si servus 9. illat. 28. n. 3.

L. si servus 18. §. si servus Titii & Mævii. ibid.

De verborum.

L. qui Romæ §. Augerius, in prælud. n. 2.

L. si stipulanti. illat. 24. n. 12.

L. eum qui. illat. 28. n. 1.

L. stipulatio alteri. ibid.

C O D I C E.

Ad leg. falc.

L. in donationibus. illat. 29. n. 3.

Ad Tertyl.

L. si qua mulier. illat. 7. n. 2. & illat. 32. n. 4.

Cad. toll.

L. unica §. cum & triplici, cum seqq. in prælud. n. 17.

§. in primo, ibid.

§. in primo §. sin autem. illat. 1. n. 2. & illat. 23. n. 4. & illat. 29. n. 4.

§. ubi autem, vers. cum vero quidam, illat. 3. n. 1.

§. pro secundo. illat. 23. n. 15.

§. his ita, vers. sin vero quidam. illat. 25. n. 26.

§. sin autem, vers. quod si. illat. 17. n. 9. & 12. & illat. 29. n. 4.

§. fin. ibid.

Donat. cau/. mort.

L. ult. illat. 29. n. 4.

Donationi inter virum.

L. res quæ, illat. 29. n. 3.

Fam. erse.

L. filius quem. illat. 10. n. 20.

His qui sibi ascrib.

Illat. 23. n. 56.

Hæred. instit.

L. fin. illat. 34. n. 5.

Instit. & subst.

L. fin. illat. 25. n. 39. & illat. 34. n. 10.

Inutilibus.

L. fin. illat. 28. n. 1.

Fur. deliber.

L. quidam elogio. illat. 17. n. 13. & 17.

Necessar. hæred. inst.

L. fin. illat. 34. n. 5.

Quando non pet. pert.

L. unica. illat. 7. n. 2.

Rest. milit.

L. 1. illat. 37. n. 11.

Secund. nupt.

Auth. hac ædictali §. his illud. illat.
7. n. 2.

Unde liberi.

L. qui se patris. illat. 17. n. 16.

TRIUM LIBRORUM COD.*Liber Imper. soc. lib. 10.*

L. unica. illat. 28. n. 5. & illat. 32.
n. 1.

I N S T I T.*Inutilibus.*

§. præterea. illat. 24. n. 12.

§. quod si quis. illat. 28. n. 1.

Legat.

§. si eadem, singula textus verba in-
telliguntur, in prælud. num. 32.

In principio. illat. 2. n. 1.

In primo exemplo. illat. 3.

In vers. aut vivo testatore decesserit.
illat. 4.

ORDINAT. LUSITANÆ.

Ordin. lib. 3. tit. 67. illat. 25. n. 49.

Ordin. lib. 4. tit. 87. illat. 23. n. 5.

Jurisconsulti quando dicunt (faciunt
partes) sentiunt de conjunctis qui
faciunt partes ab initio, non vero
de conjunctis qui faciunt partes
per concursum, in prælud. n. 28.
& illat. 9. n. 5.

Jurisconsulto scienti convenit argue-
re à priori, non vero à posteriori.
illat. 24. n. 4.

Jurisconsultus Scævola semper res-
pondit secundum ea quæ propo-
nuntur, & ejus responsa quid sub-
tile, & nimis difficile semper con-
tinent, quia de more ejus fuit non
reddere rationem decidendi. illat.
26. n. 2.

Jus accrescendi, & jus non decre-
scendi, qualiter unumquodque de-
finitur, in prælud. n. 11.

Jus accrescendi viget inter conjun-
ctos facientes partes ab initio, at
vero jus non decrescendi inter fa-
cientes partes per concursum, in
prælud. n. 12.

Jus accrescendi datur inter conjun-
ctos verbis non etiam re, & jus non
decrescendi inter conjunctos re non
etiam verbis, ibid.

Jus accrescendi, an vero jus non de-
crescendi utrum detur inter con-
junctos re, & verbis insimul ubi
conciliantur inter se diversæ pug-
nantes opiniones communes, ibid.
& illat. 21. n. 1.

Jus accrescendi requirit validitatem
portionis deficientis, non vero sic
jus non decrescendi, in præl. n. 15.

Jus accrescendi accrescit cum suo
onere, at vero jus non decrescendi
sine onere, in prælud. n. 16. & il-
lat. 36. n. 1.

Jus accrescendi volenti accrescit, at
vero jus non decrescendi etiam in-
vito non decrescit, nec repudiari
potest, in prælud. n. 18.

Jus accrescendi à lege inductum fuit,
at vero jus non decrescendi nequa-
quam, ibid. n. 19.

Jus non decrescendi ex sui natura
transit in singularem, & universa-
lem successorem, at vero jus accres-
cendi non ita tam facile quamvis
ex verbis, & ex natura contractus
possit transire, ibid. n. 21.

Jus accrescendi, seu non decrescendi
transmittitur ad hæredem, ibid.
n. 22.

Jus accrescendi, seu non decrescendi
in hæreditatibus utrum transeat in
quemlibet successorem, ibid.

Jus non decrescendi magis ex volun-
tate defuncti venit, at vero jus ac-
crescendi magis ex lege inducta,
ibid. n. 24.

Jure accrescendi inter conjunctos po-
test dari portio deficiens quæ nulli
de conjunctis acquiratur, sed re-
manet penes eum à quo derelictum
est legatum, non sic in jure non de-
crescendi, ibid. n. 25.

Jure accrescendi portio deficit at in
jure non decrescendi persona defi-
cit, ibid. n. 26.

Jure

- Jure accrescendi datur ratio dubitandi de jure, & faciendi consultationes, at vero in jure non decrescendi non ita, in prælud. n. 28.
- Jus non decrescendi potest contingere inter collegatarios, quorum unus pure, & alter conditionaliter vocati sunt ad eandem rem, non vero jus accrescendi, & in hoc pure vocatus interim dum pendet conditio habebit partem, at vero in illo habebit solidum, ibid. n. 31.
- Jus accrescendi trahitur retro. illat. 17. n. 11. & illat. 25. n. 60. in fine.
- Jus non decrescendi datur quando dantur plures collegatarii in solidum, qui faciant partes per concursum, & unus quavis causa non concurrat. illat. 1. n. 1.
- Jus accrescendi, nec non decrescendi non datur in portionibus acquisitis. illat. 2. n. 1. & illat. 32. n. 2.
- Datur tamen si minor per restitutionem admittatur ad repudiandam portionem acquisitam. illat. 2. n. 3.
- Jus accrescendi utrum detur in portionibus caducis. illat. 4. n. 1.
- Jus accrescendi datur etiam in portionibus quæ deficiunt per conjuncti mortem naturalem, vel civilem. ibid. n. 2.
- Jus accrescendi datur in portione deficiente propter inimicitias supervenientes. illat. 5. n. 1.
- Jus accrescendi datur inter conjunctos verbis non etiam re, dummodo non sint omnino disjuncti per partes realiter separatas quia tunc nec etiam jus non decrescendi datur. illat. 6. n. 1. & 2.
- Jus accrescendi non datur inter disjunctos verbis, & insimul re. ib. n. 3.
- Jus accrescendi utrum detur inter collective conjunctos. illat. 7. n. 1. ubi quod potest tentari quod inter eos potius detur jus non decrescendi.
- Jus accrescendi utrum detur in legato plurium rerum collective legatarum. illat. 7. n. 5.
- Jus accrescendi non datur in legato relicto filiabus pro qualibet una summa centum. illat. 8. n. 2.
- Jus accrescendi non datur quando legatur pluribus pro qualibet centum nomine dotis si altera ante matrimonium decedat. ibid. n. 3.
- Jus accrescendi in legatis non datur inter conjunctos conjunctione legali. illat. 11. n. 4.
- Jus accrescendi utrum detur inter conjunctos conjunctione legali, & inter dominos unius servi. illat. 16. n. 1.
- Jus non decrescendi potest tentari quod detur inter conjunctos conjunctione legali, utpote inter duos dominos communis servi quorum alter dominus incapax est. ibid. n. 3.
- Jus accrescendi non datur inter succedentes diverso jure. illat. 17. n. 1.
- Jus accrescendi, nec non decrescendi, non datur ex diversis testamentis. ibid. n. 2.
- Nec ex diversis testamentis militis, qui fecit unum ad castrensia, & aliud ad paganica. ibid.
- Jus accrescendi non dari potest de testamento ad codicillum. ibid. n. 3.
- Jus non decrescendi datur de testamento ad codicillum, & datur etiam inter diversas dispositiones ejusdem testatoris, maxime in usufructu, & similibus juribus legatis. ibid.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi utrum possit dari de testamento paterno ad pupillare testamentum. ibid. n. 4.
- Jus accrescendi datur de hæreditate patris ad hæreditatem pupilli saltem quando est unitum cum substitutione pupillari. ibid.
- Jus accrescendi non datur inter conjunctos purum, & conditionalem datur tamen jus non decrescendi. ibid. n. 8.
- Jus accrescendi ut & quando detur inter

- inter executores testamenti. illat. 18. & verb. Portio.
- Jus non decrescendi datur etiam in portione invalida deficiente, & relicta sub conditione quæ deficit. illat. 18. n. 2.
- Jus accrescendi utrum detur in portionibus relictis personis incertis si deficiant. illat. 20. n. 1.
- Jus accrescendi utrum detur in portionibus pro non scriptis. illat. 23. n. 1.
- Jus accrescendi utrum & quando detur in legato rei propriæ. ib. n. 36.
- Jus accrescendi non datur in portione, quam quis sibi in testamento adscribit. ibid. n. 56.
- Jus accrescendi non datur in portione relicta ei, qui in metallum damnatus erat, datur tamen si post legatum damnetur. ibid.
- Jus accrescendi datur in portione relicta servo alieno, qui postea proprius effectus est. ibid.
- Jus accrescendi non datur in portione ejus, qui tum temporis mortuus est, vel apud hostes, de jure autem hodierno accrescit si est apud hostes. ibid. n. 58.
- Jus accrescendi datur in portione ejus qui cum capax esset postea ingreditur monasterium incapax bonorum. ibid. n. 59.
- Jus accrescendi non datur in portione relicta à patre filio spurio. ibid. n. 60.
- Jus non decrescendi datur in omnibus istis portionibus quoquomodo pro non scriptis. ibid.
- Jus accrescendi datur in summis & generibus legatis. illat. 24. ex n. 1.
- Jus accrescendi in sumis seu quantitibus non datur inter conjunctos verbis non etiam re. ibid. n. 20.
- Jus non decrescendi facile datur in speciebus inter conjunctos re, & disjunctos verbis, non sic in sumis nisi ponatur relativum (eadem) vel quid simile, ut constet de eadem suma intellexisse testatorem. ibid. n. 22.
- Jus non decrescendi viget in hæreditatibus quia semper cohæredes faciunt partes per concursum. illat. 25. n. 1.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi in hæreditatibus non requirit validitatem portionis. ibid. n. 6.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi in hæreditatibus à lege inductum fuit ex mente defuncti conjecturata, ibid. n. 9.
- Jus accrescendi seu non decrescendi in hæreditatibus provenit ex conjecturata mente defuncti licet diversis mediis. ibid. n. 10.
- Jus accrescendi seu non decrescendi in hæreditatibus semper transit in singularem, & universalem successorem. ibid. n. 12.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi in hæreditatibus saltem causative præcise obligat, & invito accrescit. ibid. n. 13.
- Non sic quando portio deficit postquam acquisita est, utpote in minore, qui beneficio restitutionis repudiat postquam acquisivit. ibid. n. 24.
- Quid autem quando portio sui, & necessarii hæredis per prætoris beneficium se abstinentis deficit postquam acquisita fuit. ibid. n. 15.
- Jus non decrescendi in legatis quando invito non accrescat, & possit repudiari. ibid. n. 21.
- Jus accrescendi ordinarium in hæreditatibus requirit conjunctionem verbis ad eandem portionem ab hæreditate divisam, at vero extraordinarium nullam conjunctionem requirit. ibid. n. 22.
- Jus accrescendi ordinarium accrescit, & communicatur cohæredibus conjunctis, non vero disjunctis, at vero extraordinarium omnibus cohæredibus communicatur. ibid. n. 23.
- Jus accrescendi ordinarium in hære-

- ditatibus magis ex voluntate defuncti provenit, at vero extraordinarium magis ex potestate juris. illat. 25. n. 24.
- Jus accrescendi seu non decrescendi datur inter successores existentes in eodem gradu conjunctos conjunctione legali. ibid. n. 29.
- Jus accrescendi utrum & quando possit prohiberi à testatore. ibid. n. 53.
- Jus accrescendi non datur in militis testamento, imò portio deficiens defertur venientibus abintestato. ibid. n. 60.
- Jus accrescendi, nec non decrescendi non datur inter vocatos ad diversas omnino res. illat. 26. n. 1.
- Jus accrescendi non datur in limitatis dispositionibus. ibid. n. 3. & illat. 27. n. 15.
- Jus accrescendi utrum & quando datur in fideicommissis universalibus illat. 26. n. 4.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi utrum & qualiter datur inter fideicommissarios universales quando hæres gravatus suus est, & se abstinet ab hæreditate. ibid. n. 7.
- Jus accrescendi, nec non decrescendi non datur inter hæredem, & fideicommissarium qui succedunt diverso jure. ibid.
- Jus non decrescendi datur in usufructu legato inter conjunctos re, vel inter conjunctos re, & verbis insimul illat 27. n. 1.
- Jus accrescendi dicunt Jurisconsulti in usufructu pro jure non decrescendi. ibid. n. 2.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi in usufructu non requirit validitatem in portione deficiente. ibid. n. 3.
- Jus accrescendi non datur in usufructu inter conjunctos verbis non etiam re. ibid. n. 5.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi datur in usufructu constituto, & postea amisso. ibid. n. 7.
- Jus accrescendi, seu non decrescendi datur inter conjunctos conjunctione legari, in usufructu, & inter dominos communis servi. ibid. numer. 9.
- Jus non decrescendi datur quando Titio usufructus legatur, & Mævio pars tantum usufructus legatur quod jus non decrescendi datur in Mævio à quo non decrescit si Titius non concurrat, non autem datur in Titio si Mævius non concurrat. ibid. n. 14.
- Jus accrescendi seu non decrescendi non datur in usufructu legato causa alimentorum. ibid. n. 15.
- Jus accrescendi seu non decrescendi cessat in legatis limitatis. ibid.
- Jus accrescendi seu non decrescendi utrum & quando datur si Titia, & Caia pro dote mille fuerint legata. ibid. n. 16.
- Jus accrescendi seu non decrescendi non datur in acquisitis jure speciali. ibid. n. 18.
- Jus non decrescendi datur in juribus, & actionibus quæ prout sunt in jure non dividuntur. ibid. n. 23.
- Jus non decrescendi datur inter duos correos quibus liberatio legatur. ibid.
- Jus non decrescendi in usufructu non transit in singularem, nec universalem successorem quia morte finitur usufructus. ibid. n. 24.
- Jus accrescendi utrum datur in contractibus. illat. 28. n. 2.
- Jus accrescendi utrum datur in donationibus causa mortis. ibid. & n. 2. illat. 29.
- Jus accrescendi utrum datur inter conjunctos conjunctione legali insimul, & hominis. illat. 28. n. 3.
- Jus accrescendi fuit inductum à lege ex mente defuncti conjecturata. ibid. n. 5.
- Jus non decrescendi non datur in contractibus. ibid. n. 10.
- Jus accrescendi utrum datur in con-

- tractibus quando inter sit concedenti. illat. 28. n. 13.
- Jus accrescendi utrum detur in donationibus causa mortis. illat. 29. n. 1.
Et quid si fiat de usufructu. n. 4.
- Jus accrescendi utrum detur in mortis causa capionibus. illat. 30. n. 1.
- Jus non decrescendi non datur in mortis causa capionibus. ibid. n. 8.
- Jus accrescendi utrum detur in indivuis. illat. 31.
- Jus accrescendi utrum detur in feudis regijs, & in emphyteusi à patre pro filiis accepta. illat. 32. n. 1.
- Jus accrescendi utrum detur in donatione quam vidua secundo nubens facit filiis prioris mariti pro remittenda infamia. ibid. n. 4.
- Jus accrescendi utrum detur in assignatione libertorum. illat. 33. n. 1.
- Jus non decrescendi potius quam jus accrescendi datur in assignatione libertorum. ibid. n. 3.
- Jus non decrescendi in assignatione libertorum datur inter conjunctos conjunctione legali etiam in portione acquisita. ibid. n. 5.
- Jus accrescendi datur in juris patronatus portione etiam acquisita. ib.
- Jus accrescendi in hæreditatibus datur invito. & renitenti. illat. 36. n. 3.
- Jus civile etiam legibus constat. illat. 25. n. 9.
- Jus patronatus quibus causis amittatur illat. 33. n. 1.
Et utrum inter patronos communis liberti detur jus accrescendi, seu non decrescendi. ibid.
- Legatarius conjuratus poterit spernere legatum cedente die legati non antea. illat. 3. n. 1.
- Legatarius repudians legatum antequam dies cedat non sibi præjudicabit, & nihilominus postea in tempore habili petet, & acquirat. ibid. n. 2.
- Legatarius qui antequam dies cedat protestatus est se nolle acceptare legatum, si postea præsens videat alienationem fieri, & taceat creditur consentire ad tractatum præcedentis voluntatis. ibid.
- Legatum censetur revocatum, seu ademptum per inimicitias intercedentes. illat. 5. n. 1.
- Legatum non censetur ademptum ubi inimicitia statim cum morte supervenit, fiscus tamen aufert à legatario tamquam ab indigno. ibid. n. 2.
- Legatum relictum personæ incertæ utrum & quando valeat, & in eo detur jus accrescendi. illat. 20. & verb. Portio.
- Legatum à principio validum non debet in irritum revocari propter defectum futuri eventus qui tendit ad executionem. ibid. n. 5.
- Legatum res proprie, utrum & quando valeat, & accrescat si deficiat inter conjunctos. illat. 23. n. 36. & seqq.
- Legata relicta in institutione per viam dispositionis censentur relicta in substitutione. illat. 36. n. 2.
- Legata seu fideicommissa transmittuntur à tempore mortis testatoris si pura sunt, at vero si sunt conditionalia à tempore impletæ conditionis, idque ante legem Papiam, quam postea abrogata lege Papiam. illat. 37. n. 4.
- Legatum relictum incapaci non abstulit dominium à testatoris persona, nec ab ejus hærede, in prælud. n. 9.
- Lex Papiam lata fuit, & fisco caduca defe-

L

Legatum est hæreditatis delibatio, quæ non fit per dispositionem nullam, in prælud. n. 9.

Legati unitas non potest scindi, & pro parte acceptari, & pro parte repudiari, in prælud. n. 18. & illat. 7. n. 5. & illat. 11. n. 2.

deferebat ut publicum ærarium bel-
lis exaustum augetur. illat. 23.
n. 11.

Lege, vel statuto potest constitui ut
quis pro parte testatus, & pro par-
te intestatus decedere possit, &
quod unitas hæreditatis possit di-
vidi. illat. 25. n. 19.

Lex inductiva à solo Principe supre-
mo extendi potest ad diversam ca-
sam. illat. 28. n. 5.

Liberalis nemo præsumitur in contra-
ctibus in ultimis voluntatibus vero
sic. ibid. n. 4.

Limitativa verba inducunt argumen-
tum à contrario sensu. illat. 27.
n. 18.

Luctuosa hæreditas dicitur hæreditas
filis respectu matris. illat. 34. n. 12.

M

MAior restituitur quotiescunque
reperitur læsus & insimul datur
iusta causa concedendæ restitutio-
nis. illat. 37. n. 9. & verb. restitutio.

Menchacæ fundamenta quibus tenet
in summis non dari jus accrescendi
reprobantur. illat. 24. n. 4. & sal-
vatur ejus opinio. n. 21.

Miles potest partim testatus, & par-
tim intestatus decedere, & quando
in ejus testamento detur jus accres-
cendi. illat. 25. n. 60.

Minor si admittatur per restitutionem
ad repudationem portionis jam ac-
quisitæ, tunc in ea dabitur jus
accrescendi seu non decrescendi
prout de jure fuerit. illat. 2. n. 3.

Minor dicitur læsus quando facilitate
sua, vel dolo adversarii læditur ad
hoc ut restituatur. illat. 37. n. 9. &
cætera verb. restitutio.

Mors naturalis, & civilis æquiparan-
tur in casibus à jure expressis, &
quando mors civilis eundem ex ne-
cessitate operatur effectum quem in-
duceret mors naturalis. illat. 4. n. 2.

Mortis causa capio, quid sit. illat. 30.
n. 2. & utrum in ea detur jus accres-
cendi. ibidem.

Mortis causa capio, & mortis ea do-
natio quid sint. ibid.

N

NEglecta, seu non intellecta pro-
prietas specialis quæstionis plu-
rimos in jure introduxit errores; &
ideo in speciebus dividendis, defi-
niendis, & demonstrandis confis-
tendum est. in prælud. n. 4.

O

OMnino) præcisam necessitatem
denotat. illat. 11. n. 1.

Onus appositum in legatis censetur
repetitum in substitutis & in iis ad
quos legatum pervenit. illat. 36. n. 1.

Onus, seu conditio apposta in insti-
tutione, non censetur repetitus in
substitutione. ibid. n. 2.

Onus transit in conjunctum cum jure
accrescendis non vero in jure non
decrescendi. in prælud. n. 16. & il-
lat. 36. n. 1.

Opinio Bartoli, qua tenet quod in
usufructu datur jus accrescendi
etiam in portione acquisita defen-
ditur. illat. 27. n. 8.

Opinio Bartoli reprobatur, dum te-
net quod jus accrescendi datur in-
ter conjunctos conjunctione legali.
illat. 16. n. 2.

Opinio Bartoli & doctorum reproba-
tur dum distinguunt quod qui par-
tem facit impedit jus accrescendi,
& quod qui habet jus retentionis
impedit jus accrescendi. illat. 9. n.
4. & 5. & illat. 23. n. 18.

Opinio Bartoli, & doctorum repro-
batur dum tenet quod portio om-
nino, & ipso jure deficiens accres-
cit. ibid.

Opinio Bartoli de jure accrescendi inter fideicommissarios universales in portione conditionalis salvatur. illat. 26. num. 10.

Opinio Menchacæ dum tenet quod in summis non datur jus accrescendi reprobatur illat. 24. ex num. 4. & salvatur. num. 21.

Opinio Petri de Bellapertica salvatur, & conciliatur cum opinione Bartoli de dando jure accrescendi in fideicommissis universalibus. illat. 26. num. 9.

P

Particularia deducuntur ad exercitium non autem universalis. illat. 25. num. 1.

Pater si duos, vel tres filios in tertio, & quinto melioraverit, & alter filiorum non concurrat, ejus portio non decrescit ab aliis illat. 26. n. 11.

Portio deficiens dicitur ea quæ antea retro valuit a principio in præjud. num. 7.

Portio deficiens quando accrescat, & quando non decrescat, vide verb. jus accrescendi, & jus non decrescendi.

Portio caduca utrum accrescat. illat. 4. num. 1.

Portio quæ deficit propter capitales inimicitias supervenientes accrescit conjuncto. illat. 5. num. 1.

Portio ad hoc ut accrescat requiritur quod deficiat omnino, & sit valida à principio. illat. 9. num. 2.

Portio deficiens à domino accrescit ejus servo conjuncto, à quo integrum legatum domino acquiritur. illat. 11. num. 1.

Portio quæ non accrescit si deficiat, remanet penes eum à quo derelicta est. illat. 12. num. 2.

Portio accrescit pro portione legati. illat. 15. num. 2.

Portio deficiens inter executores te-

flamenti quando alteri accrescat. illat. 18. num. 1.

Portio deminuitur ubi etiam deminuitur onus, sicut & augetur ubi augetur onus. illat. 18. num. 1.

Portio relicta tutoribus sub conditione si rationes reddiderint si deficiat utrum accrescat. illat. 18. num. 2.

Portio deficiens ob defectum conditionis non accrescit. illat. 18. n. 2.

Portio etiam invalida deficiens inter collective vocatos accrescit. illat. 17. num. 2.

Portio utrum & quando deficiens accrescat, seu non decrescat, vide verb. jus accrescendi.

Portio relicta personæ omnino incertæ de jure degestorum non valet, nec accrescit, illat. 20. num. 3.

Portio relicta incertæ personæ de certis si deficiat ob defectum futuri eventus accrescit. illat. 20. num. 3.

Portio pro non scripta qualis sit, & utrum accrescat conjuncto si deficiat. illat. 23. num. 1. & seq.

Portio conditionalis, cujus conditio deficit remanet ac si in rerum natura nihil de ea actum esset, & à principio invalida, & pro non scripta nec accrescit. illat. 23. num. 14.

Portio servi proprii cui sine libertate legatur pro non scripta est, & non accrescit. illat. 23. num. 17.

Portio conditionalis non accrescit si conditio deficiat. illat. 23. num. 50.

Portio vacans in hæreditatibus accrescit, seu non decrescit cum suo onere, pro portione accrescente, illat. 25. num. 7.

Portio deficiens in hæreditatibus ipso jure accrescit, adeo ut nova additio non sit necessaria, sed semel adiste sufficiat. illat. 25. num. 8.

Portio accrescens in hæreditatibus dividitur secundum portionem, in qua unusquisque instituitur. illat. 25. num. 11.

Portio acquisita si postea deficiat quia minor, qui eam acquisivit, per restitu-

- stitutionem repudiat accrescit volenti, non invito. illat. 25. num. 14. & quid in portione sui & necessarij hæredis. num. 15.
- Portio pro non scripta in hæreditatibus accrescit, seu non decrescit. illat. 25. num. 26.
- Portio conditionalis ex fideicommissis universalibus non accrescit. illat. 26. num. 8.
- Portio non decrescit ab aliis filiis quando pater duos vel tres filios melioraverit in tertio, & quinto & unus deficiat. illat. 26. num. 11.
- Portio conditionales quæ vacat ob defectum conditionis non accrescit, illat. 30. num. 3.
- Portio etiam in hæreditatibus accrescit cum suo onere illat. 36. num. 2.
- Posterius rejicitur in iis, quæ in compatible sunt. illat. 25. num. 47.
- Posthumus qui nec natus est, nec nasci speratur utrum faciat partem. illat. 21. num. 1.
- Posthumo in utero reseryantur omnia in tempus nativitatis, & valent quasi jam natus esset eo tempore quo eidem relinquuntur. illat. 21. numer. 2.
- Posthumis suis non vero alienis, nec extraneis legari poterat de jure de gestorum, & quare. illat. 22. n. 1.
- Posthumi alieni, qui sui esse possunt instituuntur in forma galli collata institutione in tempus quo sui nascantur. illat. 22. num. 2.
- Posthumi instituti collata institutione in tempus quo sui nascantur tunc magis sui quam alieni reputantur. illat. 22. num. 2.
- Posthumi sui quare possint institui non vero alieni, nec extranei. illat. 22. numer. 3.
- Posthumus suus qualis sit, & qualis alienus, sive extraneus. illat. 22. n. 4.
- Posthumus necessario debet exheredari, vel institui, ne alias præteritus agnascendo rumpat in totum testamentum. illat. 35. num. 2.
- Præsens, & tacens etiam in præjudicialibus, & in alienatione fideicommissi sibi relictæ videtur conconsentire quando repugnando poterat prohibere. illat. 3. num. 2.
- Privilegium unius consortes communicatur alteri alias non privilegiato in individuis. illat. 25. num. 17.
- Professus religionem incapax bonorum mortuus dicitur quoad successionem, & alios juris effectus. illat. 4. num. 2.
- Et quid si monasterium sit capax bonorum in communi, non vero respectu ipsius successionis secundum expressam vel tacitam defuncti voluntatem. illat. 4. num. 2.
- Punctus inter duos vocatos ad fideicommissum habet vini copulæ illat. 26. num. 1.
- Pupillaris hæreditas una & eadem reputatur hæreditas cum hæreditate testatoris patris. illat. 34. n. 12.

Q

Quæstiones omnes cujuscumque scientiæ deciduntur cōcurso duarum veritatum, quæ sunt duo de se nota principia, prælud. num. 1. & illat. 23. num. 9.

R

Ratio decidendi dat in scientia theoricæ universalem regulam in materia prælud. num. 2.

Et omnes suas species æqualiter decidit. illat. 23. num. 29.

Ratio dubitandi, quæ occurrit in quavis quæstiones qualis sit, & unde eveniat. in prælud. num. 5.

Ratio dubitandi quæ fuerit in L si Titio, & ei 7. ff. leg. in prælud. n. 5.

Ratio quare in jure accrescendi requiratur validitas in portione ut accrescat. in prælud. num. 9.

- Ratio inductiva juris non est quærenda. illat. 22. num. 3.
- Ratione decidendi cessante cessat dispositio, non sic in ratione inductiva illat. 24. num. 17.
- Ratio quare in usufructu agitur de jure non decrescendi, & non de jure accrescendi. illat. 27. num. 6.
- Ratio quare in contractibus non datur jus accrescendi secundum communem. illat. 28. num. 5.
- Ratio inductiva si cessat non cessat legis dispositio, nec si occurat non extendimus legem ultra casum de quo dixit. illat. 28. num. 5.
- Ratio decidendi si occurat in alio casu facit idem jus, & si deficiat deficit jus non sic in ratione inductiva. illat. 28. num. 5.
- Regula generalis in jure non decrescendi in prælud. num. 35.
- Regula generalis in jure accrescendi in prælud. num. 36.
- Regula in jure accrescendi, & in jure non decrescendi in hæreditatibus. illat. 25. num. 25.
- Regula quæ est de media juris prudentia nullum patitur limitationem, nec admittit ampliationem. illat. 33. num. 3.
- Relativum (qui) adjunctum futuro demonstrat, & aliquando inducit conditionem. illat. 19. num. 2.
- Relativum (qui) adjunctum verbo futuri qui meus erit quando inducat conditionem, & quando demonstrationem. illat. 19. num. 4.
- Restitutum beneficium concessum si ve minoribus si ve maioribus ex justa causa quando transeat ad hæredes. illat. 37. num. 9.
- Restitutio conceditur minori quoties facilitate sua, vel dolo adversarii læditur. illat. 27. num. 9.
- Restitutio maiori conceditur quoties reperitur læsus, & insimul datur justa causa concedendæ restitutio nis. illat. 37. num. 9.
- Restitutio ex titul. de minoribus non datur quando casu si ve fato evenit læsio. illat. 37. num. 10.
- Restitutio non conceditur quando læsio provenit ex causa mortis. illat. 37. num. 11.
- Restitutionis beneficium quando transeat ad hæredes. illat. 37. n. 12.

S

S Cævolæ responsa quare difficillima sunt. illat. 23. num. 49.

Scævolæ responsa semper sunt secundum ea quæ proponerentur, & semper quid nimis subtile continent, quia de more ejus fuit non redere rationem decidendi. illat. 26. num. 2.

Scientia estat facilis per suas notissimas universales regulas in prælud. numer. 1.

Servus communis dominorum reputatur servus solius domini qui capax acquirendi est, & ei insolidum acquirit quasi ejus solius servus esset. illat. 27. num. 9. ubi etiam de jure non decrescendi inter conjunctos conjunctione legali.

Simile non est idem qualiter procecedat, & intelligatur. illat. 29. n. 3.

Similia sunt quorum eadem est qualitas, seu accidens. illat. 29. n. 3.

Speciales quæstiones juris non decrescendi qualiter cognoscantur, & ratiocinentur in scientia. in prælud. num. 38.

Speciales quæstiones juris accrescendi qualiter cognoscantur, & ratiocinentur in scientia, in prælud. numer. 39.

Statuto, seu lege potest constitui ut quis pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere possit, & quod unitas hæreditatis dividatur. illat. 25. num. 19.

Stipulatio facta in maiori summa, & responsio in minori utrum valeat. illat. 24. num. 12.

Substantia contractus, & ultimæ voluntatis, & alia de substantia vide verb. forma.

Substitutio pendente conditione transmittitur ratione juris accrescendi in prælud. num. 23.

Substitutio utrum faciat cessare jus accrescendi, & substitutus præferatur conjuncto. illat. 34. n. 1.

Substitutio tacita dicitur in specie L. cum avus ff. cond. & dem. illat. 33. num. 5.

Substitutio vulgaris quare à vulgo inventa. illat. 25. num. 5.

Substitutus non præfertur conjuncto, nec substitutio impedit jus accrescendi quando constat de voluntate testatoris qui voluit substituto præferre conjunctum. illat. 33. n. 7.

Substitutio vulgaris expresse facta in unum casum comprehendit tacite alium casum per quam institutus non sit hæres. illat. 33. num. 11.

Substitutus vulgaris succedit testatori, sicut pupillaris impuberi. illat. 33. num. 11.

Substitutio vulgaris expressa facta à patre pro filio in potestate nec expresse, nec tacite continebat pupillarem & inductum fuit ut contineret tacitam. illat. 33. num. 13.

Substitutio vulgaris facta à patre pro filio in potestate semper in dubio comprehendit sub se tacitam. illat. 33. num. 13.

Substitutio invalida utrum excludat conjunctum, & faciat cessare jus accrescendi. illat. 35. num. 1.

Substitutio, & datio cohæredis extranei utrum tollat suitatis effectum. illat. 37. num. 2.

Substitutus, & insimul conjunctus vide verb. conjunctus, & insimul substitutus.

Substitutus, & insimul conjunctus potest acquirere ex jure substitutionis, vel ex jure accrescendi, & qualiter sit utilis. illat. 36. num. 2.

Substitutus impedit ne concedatur

restitutionis beneficium imploranti hæredi conjuncti cohæredes non adeuntis. illat. 37. num. 13.

Sui hæredes utrum, & quando habeant à prætore abstentionis beneficium, quod eos perservat ab additione ipso jure hæreditatis. illat. 25. num. 16. & 17.

Sumarium ad L. si tibi ff. leg. 3. corrigitur. illat. 9. num. 5.

Sylogismus semper formatur in Jurisconsultorum responsis quæ sunt de media juris prudentia, & qualiter? in prælud. num. 2.

Sylogismus qualiter formatur in nostro §. si eadem inst. de leg. in prælud. num. 3.

T

TAcitum dicitur quod ex personæ, & regionis qualitate, seu consuetudine, aliave ratione extrinseca principaliter conjecturatur, & ex verbis minus principaliter. illat. 34. num. 4.

Testamentum paternum, & pupillare pro uno habentur etiam de jure prætorio, & quoad solemnitates. illat. 17. num. 4.

Testamentum pupillare pendet, & validatur ab institutione additioneque paterni. illat. 17. num. 4.

Testator potest ex postfacto decedere partim testatus, & partim intestatus. illat. 25. num. 18.

Testator creditur responsurus id quod ex dispositione verosimiliter colligitur. illat. 25. num. 45.

Testator non creditur velle impossibilia de jure. illat. 25. num. 47.

Testator potest dividere hæreditatem in tot uncias quot voluerit. illat. 25. num. 49.

Totum à partibus simul sumptis realiter non distinguitur, & ubi datur maior summa necesse est ut detur minor summa. illat. 24. num. 12.

Transmissio utrum impediatur jus accrescendi. illat. 37. num. 1.

Transmissio est quædam successionis porrogratio ejusdem formæ, & naturæ. illat. 37. num. 1.

Transmissio ratione cujusque capitis, & maxime fuitatis est actus legitimus, quæ data fuitate, & materia necessario sequitur. illat. 37. n. 3.

Transmissio utrum in hæreditatibus impediatur jus accrescendi. illat. 37. numer. 5.

Transmissio jure sanguinis transmittit hæreditatem ascendentium non additam. illat. 37. num. 6.

Transmissio jure fuitatis facit ut filius in potestate transmittat, etiam ad extraneos hæredes hereditatem non additam. illat. 37. num. 7.

Transmissio ex jure deliberandi transmittit hæreditatem intra annum deliberationis. illat. 37. num. 8.

Transmissio ex capite restitutionis transmittit hæreditatem non additam. illat. 37. num. 9.

V

Verba civilia in jure quæ forent? & quare civilia dicebantur, & quæ sint directa, & obliqua, & quando inducant institutionem & quando legatum. illat. 25. n. 49.

Verborum civilium rigor circa formulas in jure sublatus fuit à Justiniano. illat. 25. num. 49.

Voluntas testatoris conjecturatur potius ex factis, quam ex non factis. illat. 25. num. 45.

Verbum ad diversa prolatum ex juris dispositione proprie, & improprie exponitur. in prælud. num. 7.

Vidua secundo nubens intra tempus luctus, & habens filios de priori marito si in pleret à principe beneficium pro remittenda infamia tenetur donare filiis primi mariti dimidiam partem bonorum, & utrum in hac donatione detur jus accrescendi. illat. 32. num. 4.

Universalia non deducuntur ad exercitium, nec divisionem recipiunt, sed tantum particularia. illat. 25. numer. 2.

Ab universali quidquid deducitur per partes universales universale est. illat. 25. n. 49. & illat. 26. n. 10.

Voluntas hominis nihil relevat ubi necessitas legis datur. illat. 37. n. 3.

Usufructu viget jus non decrescendi etiam in portione acquisita. illat. 2. num. 2.

Usufructu utrum & quando detur jus accrescendi seu non decrescendi. illat. 27. & verb. jus accrescendi, seu non decrescendi.

Usufructus prout est jus utendi fruendi rebus alienis salva substantia individuus est, at vero prout est in exercitio individuus est. illat. 27. num. 1.

Usufructus interdum accrescit non habenti partem. illat. 27. n. 13.

Usufructus finitur morte usufructuarii nec transit in singularem, nec universalem successorum. illat. 27. numer. 24.

Usufructus etiam legato constituitur. illat. 28. num. 4.

INDEX RESPONSORUM, IN MATERIA MAIORATUUM.

A

Ablativus absolutus, & verba de gerundio, inducunt conditionem, & causam finalem, & dispositionis formamque necessario primo, & ante omnia adimplenda sunt in forma specifica, & in sensu vero, & proprio significato. *resp. 2. num. 10.*

Actio pœnalis qualis sit, & actio civilis qualis sit? *resp. 5. num. 2.*

Actio pœnalis non datur contra patrem de peculio. *resp. 5. n. 4.*

Actio persecutoria damni utrum, & quando datur contra hæredes iudicis perperam judicantis. *resp. 5.*

Adversativa (sed hoc tamen) inducit repetitionem præcedentium cum adversatione subsequentium, & adversatur casui, quem determinat in iisdem terminis, in quibus militat casus præcedens, cui adversatur. *resp. 1. num. 41.*

Æquitas cessat, ubi fictio illidit testatoris voluntatem, & illico cessat fictio. *resp. 1. n. 9.*

B

Bartolus non dixit quod mortuus in bello vivit gloriose per fictionem quoad successionem maioratus. *resp. 1. num. 8.*

Bartolus in quæstione representationis quoad successionem maioratus fuit expresse pro nepote, non au-

tem pro patruo ut dicit communis. *resp. 2. numer. 21.*

C

Casus ordinarius, & qui de facili contingere potest compræhenditur in generali dispositione. *resp. 1. numer. 39.*

Casus omissus dicitur ille qui omnino omissus est, nec ullo modo compræhenditur in dispositione. *resp. 1. numer. 68.*

Casus omissus non dicitur qui compræhenditur in dispositione generali. *resp. 1. num. 71.*

Casus omissus non dicitur qui sequitur ex iis, quæ expresse disponuntur. *resp. 1. num. 72.*

Casus omissus non dicitur qui cum expresse similis est. *resp. 1. n. 74.*

Casus omissus non dicitur; in quo datur eadem ratio idemque sequitur effectus, qui in expresse. *resp. 1. numer. 73.*

Casus omissus non dicitur, qui ex conjecturis suppleri potest. *resp. 1. numer. 75.*

Casus omissus non dicitur, quando testator si foret interrogatus in eo responderet idem, quod dixit in expresse.

Casus non dicitur omissus, qui venit & compræhenditur in expresse etiam si improprietur ejus verba. *resp. 1. num. 77.*

Chronicæ faciunt plenam probationem in decisione causarum. *resp. 1. n. 39.*

Cir-

Circa decisionem cauſæ attenduntur leges ejus loci ubi cauſa deciditur. *reſp.* 2. *num.* 26.

Communis opinio dicitur quæ magis conſona eſt juris principiis, & quæ approbatur à doctioribus. *reſp.* 1. *numer.* 85.

Conformare creditur quis ſe cum legibus loci ubi educatus eſt. *reſp.* 2. *numer.* 47.

Conſuetudo non extenditur de caſu ad caſum. *reſp.* 1. *num.* 85.

Contrariorum eadem eſt diſciplina, & cognito uno cognoscitur & aliud. *reſp.* 1. *num.* 45.

Creditur quis ſe conformare cum legibus loci ubi educatus eſt. *reſp.* 2. *n.* 47.

D

Descendentes) expreſſe dicit de nepote, & facit ut præferatur nepos patruo ex vocatione expreſſa. *reſp.* 2. *num.* 4.

Descendentes dicuntur qui descendunt ab ultimo poſſeſſore, quamvis non descendant ab inſtitutore. *reſp.* 2. *num.* 69.

Diſpoſitio interpretatur ſecundum ea, quæ tum temporis ſunt in uſu. *reſp.* 1. *num.* 40.

Diſpoſitio in maioratus ſucceſſione non caducat quamvis deficiat unus de vocatis. *reſp.* 2. *num.* 35.

Duplicatio verborum excludit fictionem. *reſp.* 1. *num.* 46.

E

Exceptio in uno caſu facit regulam inſallibilem in cæteris caſibus. *reſp.* 1. *num.* 31.

Excluſio fæminæ propter maſculum remotiorem odioſa eſt, & non facile admittitur; admittitur tamen facile propter maſculum proximiorum. *reſp.* 1. *num.* 36.

Expreſſa dicuntur, & non tacita ea quæ ſunt ejuſdem rationis *reſp.* 1. *numer.* 37.

Expreſſum dicitur quidquid in ſuo genere exprimitur, & quod per verba generalia, & per conjecturas conſtat. *reſp.* 1. *num.* 24.

Expreſſum dicitur quidquid colligitur ex conjecturis, & ex mente teſtatoris. *reſp.* 1. *num.* 68.

Expreſſum vide etiam verbo, caſus omiſſus.

Extenſio fit de caſu ad caſum ex verosimili mente diſponentium. *reſp.* 1. *num.* 36.

Extenſio de fictione repræſentationis excluſa ad excluſendam fictionem vitæ glorioſæ admittitur. *reſp.* 1. *numer.* 37.

Extenſio fit de uno caſu certo reſpectu alicujus effectus ad alium ſimilem caſum, in quo ſimilis ſequitur effectus. *reſp.* 1. *num.* 37.

Extenſio magis proprie dicitur comprehenſio quando in diſpoſitione datur mentis conjectura. *reſp.* 1. *n.* 61.

F

Fictio repræſentationis ubi excluſitur etiam videtur excluſenda fictio de vita glorioſa. *reſp.* 1. *n.* 37.

Fictio non procedit ubi teſtator dedit formam, & determinatum modum ſuccedendi. *reſp.* 1. *num.* 7.

Fictio non procedit contra diſpoſitionem expreſſam, vel conjecturatam voluntatem. *reſp.* 1. *num.* 7. & 9.

Fictio ceſſat propter minimam circumſtantiam aut conjecturam. *reſp.* 2. *numer.* 8.

Fictio fundatur in æquitate, qua ceſſante ceſſat fictio. *reſp.* 1. *n.* 8.

Fictio in dubio non procedit nec habet locum. *reſp.* 1. *num.* 10.

Fictio cedit veritati. *reſp.* 1. *n.* 33.

Fictio vitæ glorioſæ non procedit in dubio. *reſp.* 1. *num.* 13.

Fictio

Fictio non fingit quo ad possessionem recuperandam, nec acquirendam. *resp. 1. num. 49.*

Fictio non inducitur sine necessitate & non deficiente, aut stante in contrarium veritate. *resp. 1. num. 55.*

Fictio vitæ gloriosæ non inducitur nisi vere præcedat naturalis mors. *resp. 1. num. 55.*

Fictio non extenditur de uho casu ad alium. *resp. 1. num. 80.*

Fictio vitæ gloriosæ inducta fuit ad fundamentum repræsentationis, qua cessante & exclusa, cessat, & excluditur illa fictio. *resp. 1. n. 86.*

Fictio vitæ gloriosæ in successione maioratus censetur exclusa ubi testator exclusit fictionem repræsentationis. *resp. 1. num. 94.*

Filius secundogenitus non dicitur nec consideratur primogenitus ubi de primogenito super est nepos seu alius descendens. *resp. 2. n. 42.*

Filiusfam. ubi per dolum perperam iudicavit, & sententiam protulit in fraudem legis datur actio de peculio contra patrem, quia actio civilis est. *resp. 5. num. 4.*

Fundamenta patrum contra nepotem ostenduntur erronea esse. *resp. 2. numer. 21.*

Futura non præsumuntur nec considerantur, nec tristis eventus non speratur nisi quando præsens rerum status ostendit quod contingere potest. *resp. 1. num. 40.*

G

Genere posito maxime negative, & ad exclusionem ponuntur omnes ejus species quantumvis privilegiatas. *resp. 1. num. 20.*

Generaliter loquens dispositio generaliter est intelligenda. *resp. 1. n. 23.*

Generaliter loquens omnes species comprehendit, & si voluisset exceptuare expressit. *resp. 1. n. 26.*

H

Hæredis in persona non mutatur civilis obligationis conditio. *resp. 5. num. 2.*

In hæredes quando transeat pænalis actio, & civilis actio damni dati. *resp. 5.*

I

Indiffinita æquipollet universali, & omnes suas species comprehendit. *resp. 1. num. 23.*

Intellectus.

L. si pro fure. §. fin. ff. condict. furt. *resp. 5. num. 7.*

L. commodissime. ff. liber. & posth. *resp. 1. num. 69.*

L. cum pater §. pen. ff. leg. 2. *resp. 2. numer. 34.*

Gloss. in L. cum ita. §. fideicommissio ff. leg. 2. *resp. 3. num. 64.*

L. si libertus. §. 1. ff. bon. libert. *resp. 2. num. 49.*

L. 3. §. si duo. ff. leg. tut. *resp. 2. n. 49. & n. 18. & num. 19.*

L. hæredes mei. §. fin. ff. ad Treb. *resp. 2. num. 34.*

L. fin. C. ne ex delict. defunct. *resp. 5. num. 6.*

L. fin. C. de episcop. & cler. *resp. 1. numer. 56.*

C. placuit. 16. q. 1. *resp. 1. n. 56.*

C. fin. de sepultur. *resp. 5. num. 7.*

C. in literis de raptoribus. *resp. 5. numer. 7.*

Ord. nostra novæ recop. libr. 4. titul. 100. §. 3. *resp. 1. num. 12.*

Ord. lib. 4. titul. 100. *resp. 2. n. 63.*

Ord. lib. 2. titul. 38. §. 1. *resp. 1. n. 84.*

L. 40. Taur. *resp. 2. num. 62.*

Judicis perperam judicantis hæres utrum teneatur ad damna quando lis non fuit contestata cum defuncto. *resp. 5.*

Juliani Jurifconfulti fententia in L. Julianus. ff. jud. conciliatur cum cæteris Jurifconfultis. *resp.* 5. n. 5.

L

Legitimi in Ordinatione noſtra *recop.* lib. 2. tit. 35.

Intelliguntur mafculi quia mafculi ſunt qui poſſunt ſuccedere in bonis coronæ. *resp.* 1. num. 22.

Lex declaratoria comprehendit etiam cauſas præteritas. *resp.* 1. n. 46.

Linea in ſucceſſione maioratus qualiter conſideretur, & ſervetur ordo primogenituræ. *resp.* 2. num. 12.

Linea admittitur in ſucceſſione maioratus per Ordinationem noſtram. *resp.* 2. num. 36.

Linea in meliori qui eſt dicitur proximior ultimo poſſeſſori. *resp.* 2. n. 36. & *resp.* 4. num. 4.

Linea gradus ſexus ætas qualiter conſiderentur in ſucceſſione maioratus. *resp.* 2. num. 36.

Linea in ſucceſſione maioratus ſemper admittitur quando datur teſtatoris voluntas. *resp.* 4. num. 5.

Linea primo vocata magis dilecta eſt. *resp.* 4. num. 5.

Lineæ ſucceſſio repetitur in aliis ſucceſſoribus quando teſtator in primis ſucceſſoribus lineæ ſucceſſione uſus eſt. *resp.* 4. num. 5.

De una linea ad aliam non fit tranſitus niſi priori extincta. *resp.* 4. numer. 11. & 13.

Lineas utrum faciant filii omnes ultimi poſſeſſoris. *resp.* 4. num. 13.

M

Magis vel minus non diverſificat eſpeciem. *resp.* 1. num. 20.

Milites qui non ſunt ad militiam apti, & qui non ſunt designati, & manibus orbatī non gaudent privilegio militari *resp.* 1. n. 86.

Monachus perfectionem mortuus morte civili reputatur ad effectus civiles. *resp.* 1. n. 42.

Monachus mundo mortuus eſt civiliter; & erroneè dicitur quod vivit per fictionem glorioſam. *resp.* 1. numer. 55.

Monasterium habetur loco filii & reputatur filius. *resp.* 1. n. 53.

Mors) dicit de morte naturali, *resp.* 1. num. 43.

Mors civilis utrum, & quando æquiparetur morti naturali. *resp.* 1. numer. 44.

Mortui in bello glorioſa vita fictio eſt per quam lex fingit vivum, qui vere, & naturaliter mortuus eſt. *resp.* 1. numer. 10.

Mutatio voluntatis in dubio non præſumitur, & ideo qui dicit mutatam voluntatem debet probare. *resp.* 1. numer. 26.

N

Natura originis non mutatur in illuſtriſſimis dominis quando mutant regionem, & habitationem de Regno ad regnum extraneum. *resp.* 2. num. 46.

Negativa univerſalis comprehendit omnes caſus nullo dempto. *resp.* 1. numer. 19.

Nepos filius ſecundigeniti, & ejus deſcendentes excludunt tertio genitum & ejus deſcendentes. *resp.* 2. num. 41.

Neptis fæmina cujus pater mortuus eſt in bello non ſuccedit in bonis coronæ. *resp.* 1. num. 22.

O

Omiſſus caſus, vide verb. caſus omiſſus.

Opinio perquam mortuus in bello vivit glorioſæ ad ſucceſſionem maioratus eſt contra juris principia. *resp.* 1. num. 80.

Z

Et

Et incæpit à Romano qui obiter id dixit in bonis regiæ coronæ, & obiter sequutus fuit à Doctoribus. *resp. 1. num. 82.*

Et non proprie dicitur communis imò contraria communis est in iudicando, & consulendo. *resp. 1. n. 83.*

Et in hoc Regno procedit ex vi consuetudinis quæ consuetudo introduxit eam in bonis regiæ coronæ, & in bonis regiæ coronæ dixit Romanus. *resp. 1. num. 84.*

Ordinarium quidquid est præsumitur cogitatum fuisse. *resp. 1. n. 40.*

Ordinatio nostra lib. 4. tit. 100. admittit repræsentationem inter filium, & nepotem ultimi possessoris quanvis non descendant ab institutore. *resp. 2. num. 68.*

Originis natura non mutatur in illustrissimis dominis quando mutant regnum, & patriam. *resp. 2. n. 46.*

P

Pæna delicti quomodo & quando extinguitur morte delinquentis. *resp. 5. num. 1.*

Pænabis actio vide verb. Actio pænalis.

Possessio expirat morte possessoris, & vivus per fictionem non possidet. *resp. 1. num. 49.*

Possessor maioratus facit suam lineam, & primogenitus facit etiam suam lineam, & quid cæteri secundi filii possessoris utrum faciant lineas. *resp. 4. num. 13.*

Primogenitus dicitur expresse vocatus ubi vocatur filius maior, qui idem est quod primo natus. *resp. 2. numer. 6.*

Primogenitus dicitur, qui primo lucem vidit, & si iste moritur sine filiis tunc dicitur primogenitus qui secundo lucem videt. *resp. 2. n. 40.*

Primogenituræ ordo servatur quando maioratus vadit ad nepotem filii se-

nioris, non vero ad filium secundum. *resp. 2. num. 5.*

Principes, & Imperatores referuntur qui pro representatione iudicarunt. *resp. 2. num. 23. & 24.*

Proximior dicitur respectu ultimi possessoris, qui est in muliori linea. *resp. 2. num. 36.*

Proximioris vocatio non omnino excludit repræsentationem, in bonis vinculis. *resp. 2. num. 53.*

Proximior dicitur qui est in meliori linea. *resp. 4. num. 4.*

Q

Quoniam) inducit rationem finalem dispositionis. *resp. 1. n. 36.*

R

Representatio admittitur quando vocantur descendentes. *resp. 2. numer. 4.*

Repræsentatio fuit jam apud antiquos Patres, & Patriarcas. *resp. 2. n. 15.* Et de jure naturali, duodecim tabularum, & de jure gentium. *resp. 2. numer. 16.*

Repræsentatio est de jure civili, & secundum jus civile, & secundum jus eam induxit Justinianus. *resp. 2. num. 17.*

Repræsentatio datur in emphyteusi. *resp. 2. num. 18.*

Repræsentatio quare non detur in successione liberti nec in successione bonorum regiæ coronæ. *resp. 2. num. 18.*

Repræsentatio de jure datur in successione maioratus. *resp. 2. num. 20. & num. 27.*

Et de jure canonico, & de jure Hispaniæ. *resp. 2. num. 25.*

Repræsentatio censetur admilla per verba importantia fideicomillum universale. *resp. 2. num. 28.*

Et

Et ex verb. descendentes quando ponitur in dispositione. *resp. 2. n. 29.*
 Et ex clausula servato ordine primogenituræ. *resp. 2. num. 30.*
 Et ex vocatione primogeniti. *resp. 2. num. 31.*
 Repræsentatio etiam datur in nepote filio secundogeniti respectu patru tertio geniti. *resp. 2. num. 41.*
 Repræsentatio etiam datur in bonis individuis. *resp. 2. num. 50.*
 Repræsentatio ponit nepotem in loco patris indistincte, & cum omni jure patris ut obtineat, & habeat eam portionem, vel integrum prout pater haberet si viveret *resp. 2. n. 51.*
 Repræsentatio etiam datur quo ad ætatem, & nepos ætate minor excludit patruum ætate maiorem. *resp. 2. num. 54.*
 Repræsentatio non omnino excluditur per vocationem proximioris. *resp. 2. num. 53.*
 Repræsentatio quando censetur exclusa per vocationem filii senioris qui superstes fuerit ad tempus mortis. *resp. 2. num. 55.*
 Repræsentatio non censetur exclusa per vocationem filii senioris. *resp. 2. num. 56.*
 Repræsentatio quando detur etiam in successione bonorum quæ deferruntur jure sanguinis. *resp. 2. n. 57.*
 Repræsentatio quando detur inter transversales. *resp. 2. num. 58.*
 Repræsentatio datur in successione maioratus prout in regno & similibus, quanvis instituti sint, & veniant à transversali. *resp. 2. n. 66.*
 Repræsentatio excluditur quando vocatur filius senior per verbum relinquo, vel relinquatur quæ important post mortem; & cum relatione ad tempus mortis. *resp. 3. num. 2.*
 Repræsentatio excluditur in hoc regno in bonis regni coronæ quia vocatur filius senior ad tempus mortis ultimi possessoris. *resp. 3. num. 3.*
 Romani, & Sequacium opinio circa

vitam gloriosam intelligitur. *resp. 1. num. 96.*

Semper) habet vim & naturam ampliandi dispositionem in omni tempore, & in omni casu. *resp. 2. n. 11.*

Et compræhendit omnia in omni tempore, & loco. *resp. 1. num. 18.*

Sententia lata in uno casu circa institutionem maioratus habet vim dispositionis ad alios casus. *resp. 3. n. 5.*

Successio inter transversales, & non transversales ad hoc ut detur repræsentatio qualiter distinguatur, & consideretur. *resp. 2. num. 58.*

Successio maioratus utrum & quando deferatur per lineas, *resp. 4. num. 1.* & deferatur quando institutor facit vocationes per lineas. *resp. 4. n. 5.*

T

Transmissio quando datur in fideicommissio conditionalis. *resp. 2. numer. 39.*

Transmissio datur in maioratus instituto per actum inter vivos *resp. 4. n. 10.*

Transitus de linea possessoris donec durat non fit ad aliam lineam, nec de linea secundogeniti donec durat. *resp. 2. numer. 37.*

Transversales ut non detur repræsentatio qualiter considerentur. *resp. 2. num. 58.*

V

Verba de gerundio inducunt conditionem, & causam finalem, & dispositionis formam quæ necessario primo, & ante omnia adimplenda sunt in forma specifica, in sensu vero, & proprio significato. *resp. 2. n. 10.*

Verbum unum, & idem bene potest in jure habere duas significationes. *resp. 2. num. 33.*

Verbum (relinquat, relinquatur) supponunt post mortem relinquendum. *resp. 3. numer. 2.*

L I C E N C A S

DO S.^{TO} OFFICIO.

POde-se reimprimir o Livro de que se trata, e depois voltará conferido para se dar licença que corra, sem a qual não correrá.
Lisboa 6. de Outubro de 1761.

Silverio Lobo. Mello.

DO ORDINARIO.

POde-se reimprimir o Livro de que se trata, e depois torne para se dar licença para correr, Lisboa 6. de Outubro de 1761.

D. J. A. de L.

DO PAÇO.

Que se possa reimprimir vistas as licenças do Santo Officio, e Ordinario, e depois de impresso, e revisto, torne para a licença de correr. Lisboa 8. de Outubro de 1761.

Com quatro Rubricas.

LICENÇAS DO S.º OFFICIO

Por este Real Cédula se manda a todos los Señores Obispos, Arzobispos, y Prelados de esta Reyna, que en virtud de ella, y de las demas que se hubieren dado en esta materia, no pongan impedimento alguno a los que se presentaren para que se les conceda la licencia de su Oficio, segun el Real Cédula de 1761.

En Madrid a 10 de Mayo de 1761.

DO ORDINARIO

Por este Real Cédula se manda a todos los Señores Obispos, Arzobispos, y Prelados de esta Reyna, que en virtud de ella, y de las demas que se hubieren dado en esta materia, no pongan impedimento alguno a los que se presentaren para que se les conceda la licencia de su Oficio, segun el Real Cédula de 1761.

En Madrid a 10 de Mayo de 1761.

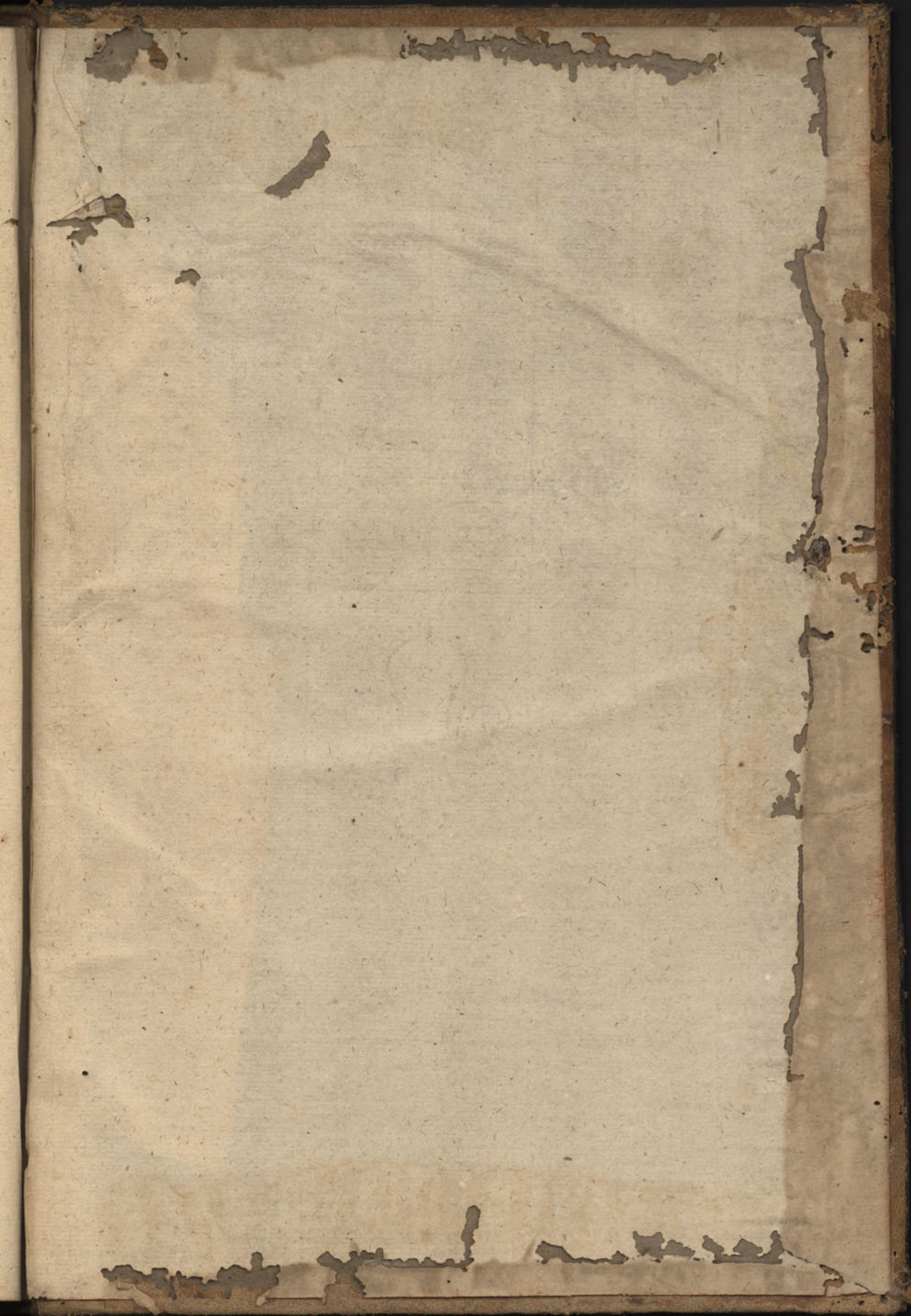

DO PACO

Por este Real Cédula se manda a todos los Señores Obispos, Arzobispos, y Prelados de esta Reyna, que en virtud de ella, y de las demas que se hubieren dado en esta materia, no pongan impedimento alguno a los que se presentaren para que se les conceda la licencia de su Oficio, segun el Real Cédula de 1761.

En Madrid a 10 de Mayo de 1761.

Est. 4
Tab. 21
N.º 1